

Kartu mes galime tikrai daugiau

„Dubysa“ (Antanas Kišonas)

**Banguoja Dubysa gimtoji
Į Nemuno glėbį toli.
Jai gluosniai svyruokliai pamoja,
Jai moja berželiai žali.**

**Kai liūdna, einu prie Dubysos.
Kai linksma, prie jos aš einu.
Čia mano gyvenimas visas
Ir skausmas, ir džiaugsmas dienų.**

**Čia liepos, čiobreliai ir kmynai,
Nuo saulės čia svaigsta galva.
Taip gera ir šilta krūtinėj,
Kad mano Dubysa gyva.**

Šiais nuostabiais poeto Antano Kišono žodžiais prasidėjo kaimų bendruomenės „Milašaičių Dubysa“ ataskaitinis susirinkimas vienerių metų asociacijos sukakties proga. Beveik prieš metus pasėtas gerumo daigas sudygo – šiandien jau turime net 41 tikrąjį narį. Svarbiausia, kad visi jie – vienos šeimos „Milašaičių Dubysa“ nariai, besidalinantys džiaugsmu ir liūdesiu, padedantys vieni kitiems, kai to reikia labai reikia. Džiaugiamės, kad mūsų gretos vis didėja ir didėja. Jubiliejinio visuotinio susirinkimo metu ne vienas svečias išreiškė pageidavimą tapti tikroju mūsų kaimų bendruomenės „Milašaičių Dubysa“ nariu. Iš šalies, tikriausiai, geriau matosi mūsų veikla, mūsų nuveikti darbai, kurių per pastaruosius metus, manome, nuveikėme kartu tikrai nemažai. Savo lėšomis įrengėme lauko tinklinio aikštelę, gražinome aplinką prie bažnyčios bei pastato, kuriame įsikūrusios šios įstaigos: biblioteka, kultūros salė bei medicinos punktas. Vieniems, t.y. „gersioms“ bendruomenėms, juk rajone skiriamos lėšos inventoriui ir šiems darbams atlikti, o kiti tai daro vien tik iš idėjos. Bet ar mes blogesni? 2013 m. mūsų bendruomenės nariai nugruntavo ir perdažė Milašaičių Nukryžiuotojo Jėzaus parapijos bažnyčią. Šį darbą atlikti padėjo Ariogalos kaimiškosios seniūnijos seniūnas p. Juozas Labanauskas. Nuoširdus ačiū Jam. Asociacijos nariai aktyviai dalyvauja visuose šventiniuose renginiuose, minint vasario 16-ąją ar kovo 11-ąją, liepos 6-ąją ar sausio 13-ąją. Tomis dienomis prie „Milašaičių Dubysos“ būstinės visada plėvesuoja mūsų valstybės simbolis – gražioji Trispalvė. Niekada nepamirštame ir mūsų tautai mielų tradicijų – Užgavėnių, Joninių. Galime didžiulis ir jau tradicija tapusiais renginiais - „Ačiū Tau, Mamyte!“, „Padėkos vakarų“ ar Kalėdų Senių konferencija. Malonu, kad pas mus atvyksta ir svečiai iš Raseinių, Ariogalos, Butkiškės, Nemakščių o, svarbiausia, mūsų puikūs kaimynai iš Betygalos ir Verėduvos. Visi svečiai yra laukiami ir labai brangūs, bet širdys labiausiai džiaugiasi, kai šalia milašaitiškių, dainuojant kūrinį „Miela mano Dubysa“ ar kaimų bendruomenės „Milašaičių Dubysa“ himną, kurį yra sukūrusi buvusi aktyvi mūsų bendruomenės narė a.a. Regina Stonienė, stovi Betygalos ir Verėduvos krašto šviesuliai. Šventiniame renginyje mus sveikino ir muzikinį kūrinį atliko Janina Baltkojienė ir Mindaugas Žiūkas iš Betygalos, o poeto Eduardo Mieželaičio eiles skaitė Vytautas Zaksas iš Verėduvos. Buvome euforijoje, kai mums brangaus Didžiojo Mokytojo Antano Juškos išaugintos simbolinės gerumo sėklos p. Janinos Baltkojienės dėka buvo perduotos mums. Daugelis nubraukė ir ašarėlę – džiaugsmo, o ne liūdesio, aišku. Mes labai tikimės, kad visos tos gėrio sėklos Milašaičiuose sudygs ir išaugs naujais gerais darbais mūsų visų labui. Darysime gerų darbų bangą nuo Milašaičių iki Betygalos ar net toliau, nes mus visus vienija gražiausia pasaulyje upė Dubysa ir paprastas žmogiškumas.

Kaimų bendruomenė „Milašaičių Dubysa“ padėka, dovana ir išausta pagarbos juosta sveikino savo narius, švenčiančius gražius ir garbingus jubiliejus: Dalią Elzbergienę 50-ojo, Marijoną Adomaitienę ir Bronių Jokilaitį 60-ojo, o Birutę Enčerienę 80-ojo gimtadienio proga. Danguolei Žilinskienei, kurios sodyba yra bene pirmoji, įvažiuojant į Milašaičius, buvo įteikta Trispalvė. Nuo šiol valstybinių švenčių metu pas mus plėvesuos vis daugiau ir daugiau vėliavų, nes susirinkimo metu nusprendėme, kad Ariogalos seniūnijos rengiamoje šventėje valstybinė vėliava būtų įteikta ne mūsų asociacijos nariui, bet mūsų Milašaičių bendruomenės narei (mes suprantame, kad bendruomenė – tai visi Milašaičių gyventojai, o ne kaž kurios asociacijos ar organizacijos nariai) garbingo 93-jų metų amžiaus p. Elenei Sinkevičienei. Vieni žmonės garsūs savo darbais, kiti - gali didžiulis savo šeima. Vaikai ir vaikaičiai,

kurie išauklėti mylėti savo artimą, mylėti savo kraštą, kurie turi gyvenimo tikslą, kurie gyvena pagal moralės normas ir lietuvių tautos tradicijas – didžiausia mūsų valstybės vertybė. Ponia Elena Sinkevičienė tokią vertybę yra sukūrusi.

Susirinkimą užbaigėme filosofinėmis Jurgio Medinio eilėmis:

„Kartu mes galime daugiau“ (Jurgis Medinis)

**Kartu mes galime daugiau.
Kartu mes galime juk viską:
kalbėti, džiaugtis, kurti ir kartais patylėti,
Kartu mes galime ir ašarą pralieti.**

**Kiekvienas galime padėti,
Kiekvienas galime mylėti.
Tad stokim, eikim ir darykim,
Kad lankos aidą tą prarytų.**

**Kartu mes galime tikrai daugiau,
Kartu mes galime dar ir linksmiau.
Šiandien tylėti gal ir nereikėtų,
Bet šlovinti Dubysą tai tikrai derėtų.**

Džiaugiamės, kad mūsų „Milašaičių Dubysa“ gyva! Nebeužtvenks niekas tos gėrio ir draugystės upės tėkmės! Net neabejojame, kad gėrio sėklos pasklis po visą Raseinių kraštą ir tikrai sudygs.

Nerijus Jarilinas

Kaimų bendruomenės „Milašaičių Dubysa“ pirmininkas

